

Hans Dorresteijn: 'Finale Kwijting' Uitgeverij Arbeiderspers, 2000. ISBN 97890295136678 (Suicide/Verslaving/ OCS/ED)

Korte bespreking:

Cover: 'Finale kwijting' behelst een omzien naar een traumatisch verleden. De hoofdfiguur van deze autobiografische romans beschrijft nauwgezet wat hem op zijn levensweg is overkomen en hij spaart daarbij zichzelf niet. Leugens, bedrog, zelfmoordpogingen, maar ook verzoening en genezing komen aan bod. Hoofdthema is de niet-aflatende strijd tussen een maniakale alcoholische tekstschrijver en zijn koppige amuzische echtgenote. De spanning tussen hen wordt zo intens dat ze tenslotte onhoudbaar wordt. Maar niet alleen dat maakt de kunstenaar tot een getormenteerd mens. Ook zijn voortdurende conflicten met figuren uit zijn onmiddellijke omgeving dragen niet bij tot zijn gemoedsrust. *Finale kwijting* kan worden gezien als een pleidooi voor de stelling dat het karakter van de een het noodlot van de ander is. Het is niet alleen een frontale aanval maar ook een queeste naar een persoonlijke catharsis.'

Over de schrijver:

Hans Dorrestein (1949) is cabaretier, zanger, dichter en liedtekstschrijver. Zie ook: http://nl.wikipedia.org/wiki/Hans_Dorrestijn

Recensies/Extra:

Biblion recensie: 'Over deze omvangrijke autobiografische roman van Hans Dorrestijn is al heel wat te doen geweest. Er kwam een rechtszaak aan te pas waarin moest worden uitgemaakt of het boek wel mocht verschijnen. Daarna werd door twee concurrerende opinieweekbladen aan de auteur en zijn ex-vrouw en haar nieuwe echtgenoot de gelegenheid geboden over en weer met modder te gooien. (...) Door zijn gevoel voor stijl, onder meer tot uiting komend in zelfrelativering, weet Dorrestijn het particuliere leed te verheffen boven het alledaagse. Het slot van het laatste hoofdstuk, waarin hij beschrijft hoe hij een aantal pogingen doet door ophanging een eind aan zijn leven te maken, is door de railerende toon gruwelijk en hilarisch tegelijk. Het boek is zowel een verweerschrift als een afrekening, een finale kwijting.(...)'

<http://www.coenverbraak.nl/dorrestijn.htm>

'(...)In *Finale kwijting* beschrijft Hans Dorrestijn zijn leven en carrière, Zijn jeugd, z'n studietijd, zijn moeizame bestaan als cabaretier en zijn langzaam ontsporende huwelijk met "Jacobien"; elke periode trekt zeer gedetailleerd aan de lezer voorbij. Dat levert scherpe opmerkingen en rake typering op. Soms schrijnend en genadeloos, bijvoorbeeld wanneer het over zijn moeder en zijn stiefvader gaat.. 'Ik kan niet anders dan grote minachting voor haar voelen', schrijft Dorrestijn over de moeder van de hoofdpersoon. 'Het komt nooit meer goed tussen haar en mij. Ik wens zelfs dat het niet meer goedkomt. Als ze sterft zal ik niets anders voelen dan opluchting.' De smetvrees van zijn ex-vrouw levert daarentegen buitengewoon absurde en grappige scènes op. Niet alleen het hele huishouden moest dagelijks gestofzuigd worden, ook het hoofd van Dorrestijn diende elke ochtend grondig uitgezogen te worden. "Ik bleef lijdzaam middenin de kamer staan en onderging de dagelijks behandeling. Het zuigende uiteinde bewoog zich over mijn hoofd en langs mijn baard {...} Het was allemaal mijn eigen schuld: ik verhaarde. Tegen de enkele vriend die ik nog overhad, wist ik het geestig te formuleren: "een echtpaar heeft geen rijk seksleven en toch wordt de man elke ochtend

door zijn vrouw afgezogen. Rara, hoe kan dat?’ ‘Dit boek is niet uit de duim gezogen’, betoogt Dorrestijn elders in Finale kwijting. ‘Wel verdient het aanbeveling een vijfde deel als overdreven te beschouwen. Dan nog rijst er uit de overgebleven bladzijden een onmenselijke Draak uit het Zeepsop.’(...).’